

(Clarens, 1918. november 8.)

Kedves Mihály!

Mivel a mai bizonytalan postai viszonyokkal nem tudom, hogy megkaptad-e f. hó elsejéről kelt levelemet és sürgönyömet, Szemere Úr szíves volt felajánlani nekem, hogy ezen levelemet hozzád juttatja.

Itt újból ismételni kívánom, hogy nem hiszem, hogy sok oly két barát létezik, akiknek a múltban oly különböző politikai nézetei voltak, mint neked és nekem, és akik mind amellett oly igazi őszinte és szerető jó barátok maradtak volna.

Amint az eredmények mutatják, az igazság az egész vonalon át a tied volt, és én éppúgy mint sok más, csalódtam.

„Errare humanum est.”¹

De mivel ezt belátom és nyíltan bevallom, minden tekintetben számíthatok reám. Most már nem csak mint rokonodra és őszinte barátodra, de mint politikai hívedre is.

Jól tudod, hogy nekem semminemű se politikai, se diplomáciai aspirációim nincsenek, és azokra nem is pályázok; éspedig főképp azért nem, mert diplomata sohasem voltam, nem is vagyok arra való, és mint politikus, amint az eredmények mutatják, rossznak bizonyultam.

Ha azonban bármilyen más, főképp gazdasági téren, összeköttetésem révén Svájcban vagy Franciaországban, a hazánknak és neked szolgálatodra lehetnék, minden tekintetben rendelkezésemre állok, és számíthatok reám.

Most Isten áldjon meg kedves öregem, és légy meggyőződve arról, hogy senki sincs, aki működésednek és fáradozásaidnak a hazánk javára nagyobb sikert kívánna, mint szerető, őszinte, régi, igaz barátod:

Gyula

PIA 704. f. 53. ő. e. (egykorú másolat).

¹ Tévedni emberi dolog.

293. A MAGYAR ZSIDÓK KÖZPONTI SZÖVETSÉGE KÁROLYI MIHÁLYHOZ

(Budapest, 1918. november 10.)

Miniszterelnök Úr!

A zsidó vallású magyar polgároknak Budapesten 1918. november hó 6-án tartott országos nagygyűlése, melyben a hazánk területén fennálló izraelita hitközségek pártárnyalati különbségre való tekintet nélkül képviseltették magukat és amelyen a Nép kormány képviselői is megjelentek, nagy lelkesedéssel a következő javaslatot fogadta el:

1. Magyarország zsidó vallású polgárainak 1918. november hó 6-án Budapesten megtartott nagygyűlése a magyar nemzethez való szent kötelességének tudatában egyhangú lelkesedéssel kimondja, hogy a szabadságért lángoló magyar nemzet eszményi céljaihoz törhetetlen hűséggel ragaszkodik és annak jó és balsorsában válhatlan kapcsolattal osztozik.